

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **Purum s.r.o.**, se sídlem Národní 961/25, Praha 1, zast. JUDr. Tomášem Pelikánem, advokátem se sídlem Na Havránce 1508/14, Praha 12, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2019, čj. MZP/2019/500/1518, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2022, čj. 15 A 131/2019-63,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **4 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadla kasační stížností shora označený rozsudek Městského soudu v Praze, kterým soud zamítl žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Stěžovatelka zaslala soudu dne 5. 5. 2022 podání označené jako „*Zpětvzetí kasační stížnosti*“, ve kterém uvedla, že bere podanou kasační stížnost v celém rozsahu zpět a že navrhuje, aby soud řízení zastavil.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, již je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatelka) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a může tedy vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud usnesením řízení zastaví.

[4] Nejvyššímu správnímu soudu vznikly pochybnosti ohledně včasnosti podané kasační stížnosti. Vyzval proto stěžovatelku, aby se k této skutečnosti vyjádřila. Jelikož však stěžovatelka v návaznosti na výzvu soudu vzala kasační stížnost zpět, nezabýval se soud pro nadbytečnost touto otázkou. Vezme-li totiž navrhovatel svůj návrh zpět, nezkoumá soud, zda byly či nebyly dány podmínky pro odmítnutí návrhu (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2007, čj. 8 As 24/2005-69, nebo ze dne 16. 5. 2012, čj. 4 As 24/2012-18). Rozhodnutí o zastavení řízení má proto přednost před případným odmítnutím kasační stížnosti pro opožděnost.

[5] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[7] Dle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním*. Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek spojený s podáním kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč. Soud proto rozhodl dle citovaného ustanovení o jeho vrácení, a to snížený o 1 000 Kč. Lhůta 30 dní k vrácení soudního poplatku vychází z § 10a odst. 1 stejného zákona.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. května 2022

Petr Mikeš
předseda senátu